

PROFESÖR Pİ İLE MATEMATİK

"Ağırlık
Ölçüleri"
Öyküsü

Süper Güç Peşinde

Birsen Ekim Özen

Merhaba Dünyalı,

Ben Matematik Gezegeni'nden Profesör Pi! Sen de kimsin, orası da neresi dediğini duyar gibiyim! Ben, matematiğin öneminin farkında olan bir gezegenin Profesör'üyüm. Birlikte çalıştığım kocaman bir ekibim var. Her biri matematiğin bir konusunda uzman... Uzmanlarım, matematikle problem yaşayan, matematiği seven ama desteğe ihtiyacı olan, bazı konuları dikkat vermediği için kaçıran, kendi başına öğrenemeyeceğini düşünen öğrencilerin yardımına koşuyorlar. Ama tabii onlar farkında olmadan! Birçok macerayı da birlikte yaşıyorlar...

Sen de bu diziyle onların hikâyelerine tanık olacaksın, eğleneceksin ve matematikle ilgili birçok şeyi öğreneceksin. Tabii ki farkında olmadan!..

Matematik Gezegeni tüm gücüyle senin görüngende...

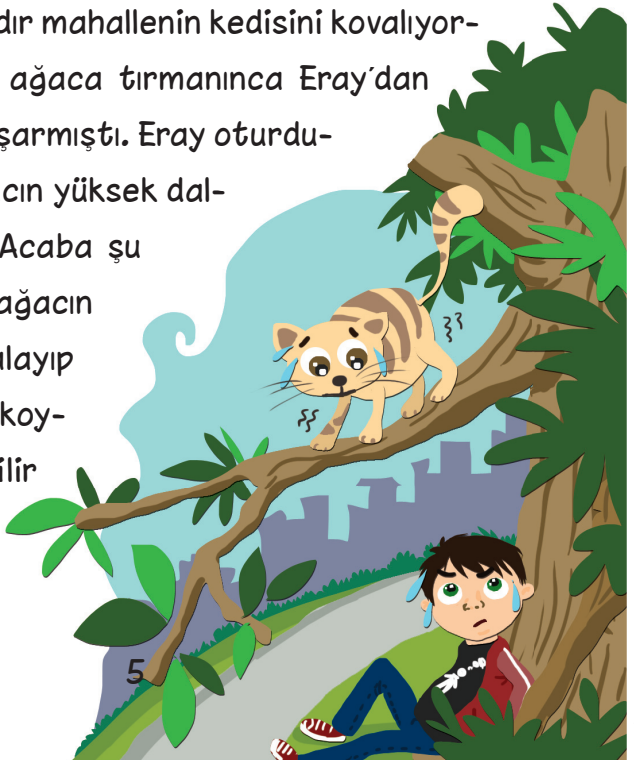
İmza
Profesör Pi
 π

S Ü P E R G Ü Ç P E Ş İ N D E

Eray Bir Başka

Eray nefes nefese ağacın dibine oturdu. Birkaç dakikadır mahallenin kedisini kovalıyordu. Kedi hızla ağaca tırmanınca Eray'dan kurtulmayı başarmıştı. Eray oturduğu yerden ağacın yüksek dallarına baktı. "Acaba şu şımarık kediyi ağacın üstünde yakalayıp bir kutuya koymayı başarabilir miyim?" diye düşündü.

O ince ince bunların hesabını yaparken sokağın köşesinde ufak tefek bir çocuk belirdi. Elindeki topu ara sıra yere vurarak yavaş yavaş yürümekteydi. Eray onu görür görmez kediye olan ilgisini kaybetti. Omuzlarını dikleştirip ağacın altından çıktı.

– Hey, Kadir! Topunla nereye gidiyorsun?

Kadir, Eray'ı görünce topunu kucağına alıp gerisin geri koşarak uzaklaşmaya başladı. Eray onun arkasından bakıp sessizce fısıldadı:

– Korkak şey... Bak ben seni ilk gördüğüm yerde başına neler açıyorum!

Mahalle çocuklarının beraber top oynadıkları alana gitmeye karar verdi. Orada her zaman sataşacak birilerini bulabilirdi nasıl olsa.

S Ü P E R G Ü Ç P E Ş İ N D E

Sahanın kenarına gidince kollarını havaya kaldırdı.

– Durdurun oyunu! Ben de oynayacağım.

Onu gören çocukların canı sıkılmıştı. Birkaç saniye birbirlerine baktılar. Aralarından biri topu kolunun altına sıkıştırdı ve Eray'a karşı çıktı.

– Olmaz Eray! Oyun başlayalı çok oldu. Yeni oyuna kadar beklemen gerekiyor.

Eray'ın yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi.

– Cesaretine hayranım! Bana 'hayır' mı dedin sen?

Çocuklardan biri daha itiraz etti:

- Seni yeni oyunda da istemiyoruz Eray! Oyunun hiçbir kuralına uymuyorsun. Kaba kuvvetten başka bildiğin bir şey yok.

Eray öfkeyle aralarına daldı. Hepsinden uzun ve iriydi. Diğerleri bu saldırgan çocukla kolayca baş edemeyeceklerini bildiklerinden kaçmaya başladılar. Eray, topu elinde tutan mavi şortlu çocuğu tam yakalamak üzereydi ki beklenmedik bir ses onu durdurdu.

- Eray! Yine neler yapıyorsun?

Fırsattan istifade tüm çocuklar koşarak oradan uzaklaştı. Meydanda bir tek Eray kalmıştı. Öfkeli bir şekilde, kendisine seslenen mahallenin bakkalı Nazif Bey'e döndü.

NAZİF Bakkal

- Beni oynatmıyorlar. Ben de oynamak istiyordum.

Nazif Bey başını iki yana salladı.

- Çocuklar seninle oynamak istemiyorlarsa sen de onlara daha iyi davranmayı dene. Kaba kuvvet kullanarak kimseyle arkadaş olamazsın.

Eray, Nazif Bey'e verecek bir karşılık bulamadı. Etrafta dolanıp oyun oynayacak birilerini aradı ama herkes ortadan kaybolmuştu.

Biraz sonra eve geldi. Annesinin kucağına yatıp mahalle çocuklarının onu nasıl dışladıklarını en acıklı ses tonuyla anlatmaya başladı.

Annesi onun anlattıklarına çok üzülüyordu. Saçlarını okşayarak onu sakinleştirmeye çalıştı.

- Sana neden böyle davranıyorlar Eray?

- Bilmiyorum anne! Ben onlarla oynamak istedikçe beni dışlıyorlar.

- Boşver o çocukları oğlum! Sen evde oyuncaklarınla oyna.

O gün Eray bir daha dışarı çıkmadı. Çocukların ona tepki göstermesi gururunu kırmıştı. Dışarı çıksa çocukların elinden topu almayı da kendi kurallarına göre onlarla oynamayı da çabucak halledebilirdi ama Nazif Bey'den çekiniyordu. Hem Nazif Bey öğretmeniyse aynı apartmanda oturuyordu. "Ya yaptıklarımı ona anlatırsa?" diye korku duydu.

